

Fülöp Zsigmond dr. meghalt

Nyolcvanegy éves lett: híres ügyvéd volt mindenki ismerte, szerette. Itt élt közöttünk, de már vagy három-négy esztendeje nem jött emberek közé. Pedig egész életén át társaság-vedelő, szárazhumorú, nagyon szellemes ember volt.

Fülöp Zsigmond dr. rendkívül olvasott, kitűnő kereskedelmi és büntetőjogász volt. Nagy izmellemmel és érdeklődéssel boncolgatta a jogeseteket. Minden társadalmi, minden irodalmi probléma érdekelte. Szerelmese volt a magyar irodalomnak, lelkesedett a költőkért, de ismerője volt az egész világirodalomnak is. Beszélt és olvasott németül, franciául, angolul. Ismerte a külföldi írók műveit. Emellett végtelenül szerény, teljesen visszavonult egyéniség volt, aki a legboldogabb akkor volt, ha Budapesten, a Duna-partján üldögélt, ahol büszkén nézte a fejlődő várost, amelyet még mint kis városkát ismert fiatalkorában.

Minden neves politikus, nagy író, személyniesen ismert, végtelen lelkesedéssel olvasta beszédeiket és cikkeiket. Ritka elmével boncolgatta minden sor írásukat és hetek múlva is visszatért egyes, öt különösen érdeklő megállapításukra.

Erős magyar érzését Nagyváradról hozta — ahol született — Szegedre. Itt ötven évig élt, igazi szegedi lett. Az ügyvédi kar jelese, a kamarának egykor választmányi tagja volt.

Jó magyar hazafi, önzetlen, igazi barát, a városnak egyik legjellegzetesebb alakja vált meg tőlünk. Emlékét, régi barátai, szeretettel őrizzük meg.

(Sz. L.)

Ha Krudy Gyulát elsősorban az írók írójának szeretjük mondani, akkor Fülöp Zsigmond az ügyvédek ügyvédje volt. Az írók írása talán nem azzal a céllal, de mindenesetre azzal a gondolat-tal írt, hogy írásai mindenekelőtt a mesterség művészei, tudói, beavatottjai és értői számára készülnek, hiszen a tegnapok ködlovagja boldogult urfikorában aligha törődött a hangos és fölületes, mindenesetre könyveműen gyors olvasóval, ő elsősorban a mesterség szerelmesei és tudósai számára alkotott, magáért az írás és a magyar nyelv nagy gyönyörűségéért. Az ügyvédek ügyvédje szinte majdnem mellékfoglalkozásnak, mindenesetre elmulasztandó feladatnak tekintette az ügyvédek gyakorlati részét, megannyira az ügyvédmesterség anyagi és üzleti hajszáját, javait maga boldog volt és megelégedett, ha jogtudorok között lassan, megfontoltan és bölcsen elmondhatta nézeteit, szinte számára az egész jogtudomány voltaképpen csak azért volt, hogy néhány értő és beavatott művelje ezt a szellemi művészetet... Kliensek helyett sokszor ügyvédek vették körül, akik magyarázatot és megvilágítást kértek Fülöp Zsigmondtól aktuális, vagy éppen soronlevő jogkérdésekről és ilyenkor az ügyvédek ügyvédje elvonult az egyik ablakmélyedésbe és csendesen, szelíden magyarázni kezdte a jog művészetét... Maga csak belesett ilyenkor a jogművészet műhelyeibe, a tárgyalótermekbe és boldog volt, ha a jog másik értője sikerre vitte azt az elgondolást, amit kifejtett az ablakmélyedésben. Aztán szerényen és szelíden mosolyogva, szinte kielégülten lassan eltávozott...

Alakja ma is ott lebeg a szegedi bíróságok folyosóin, mint egy szelíd, fehér árny a »tegnapok ködlovagja« közul. Az ügyvédek ügyvédje volt a szó legnemesebb, szellemi értelemben; egyszer, tizenöt év előtt fejtegetései nyomán egyik ügyvédbarátja igen jelentős pórt döntött el sikeresen, amire természetesen megkérdezte:

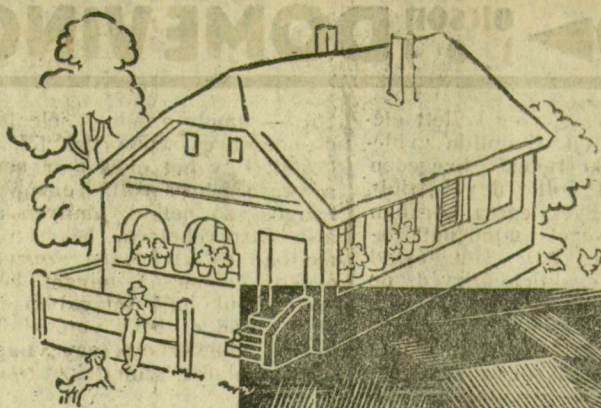
— Mennyi legyen a honorárium Zsiga bácsi?

Fülöp Zsigmond ekkor így felelt:

— »Honorárium? ... Pénz nem kell. Te ugyis Párisba készülsz, vigyél el magaddal pár napra ... szeretnék még egyszer Párisban sétálni és elmenni Heine sírjához ...«

Ez volt az utolsó utazása, utána már lassan búcsúzni kezdett az élettől, vagy nem is annyira az élettől, mint az emberségtől. Akkor volt boldog és megelégedett, ha néhány délutáni órára megjelenhetett a kávéházi asztalnál, ahol a jog tudorai, barátai vették körül, beszélgethetett és elmerenghetett. Békés otthoni órákban a legnagyobb pillanatok azok voltak számára, amikor elővehette kedvelt Flaubert-ét, Jókaiját, Heinejét, Arany Jánosát. Nézegette az öreg oldalakat és másnap néhány beavatottjának a művészi olvasó művészetével magyarázta egy-egy öreg könyv szépségeit. Anyagi sikerek nem érdekelték, mind-ebből maga tökéletesen elégedett volt a délutáni kávéval, egy szöke Operas-szal, vagy egy pettyes Britannikával. Es majd hatvanéves ügyvédekéde alatt lassan elajándékozta mindenét. Fehér nyakkendőt viselt, tiszta és nemesen jó ember volt, bölcs, jószákos, bohém, aki magára, a külsőségekre semmit sem adott, csak a szellemre, a tudásra és a szíve dobbanására. Szinte gyermekien bájos, megbíten kedves lélek, könyvek, gondolatok és emberek barátja.

1859-ben Nagyváradon született, 14 éves korában árván maradt, töretlen ambícióval végigharcolta az egyetemet, Csákován ügyvéd lett, egészen fiatalon Temesmegye bizottsági tagja. 1890-ben Szegedről nősült, azután érkezett Szegedre, ahol majdnem félszázadig ügyvédkedett. Azt már nem érthette meg, hogy ötvenéves érettségi találkozó-

Az „Új Magyar Otthon” lakásművészeti kiállítását, melyet, mint ismeretes, az Országos Magyar Iparművészeti Társulat helyiségében tartottak meg, nagyszámú, előkelő közönség látogatta. A mintaszerű lakosztályok mellett többek között egy ötletes, eslnös és praktikus falusi lakókonyha keltett különös érdeklődést. A látogatók a lakóhelyiségnél csodálhatták leginkább, miként lehet hozzáértéssel szerény viszonyok között is a célnak megfelelő otthont teremteni. A kiállító művész hamisítatlan izléséért és ötletes elgondolásáért a legőszintébb szerencse kíváncsok illetik meg.

Kívánhatunk-e különb otthont?

Minden szöglete békés boldogságot és melegséget áraszt! Tűzhelyéről finom leves, izletes sült és pompás kávéital illata terjeng. A jó kávéfőzéshez azonban kettő kívánatos: először a megbízható kávéanyag, és pedig babkávé, vagy jófajta malátakávé, másodszor az olyan kiváló kávéízesítő, mint a **Franck**-kávépótlék.

Ezt a „Cichorium intybus” gyökereiből készítjük, melyet Sopron és Moson vármegyékben termeltetünk. E nemes növényt tehát hazánk földjének ősi ereje és a nap áldó sugara táplálja. A modern gyártási technika teszi viszont lehetővé, hogy a táplálkozás szolgálatába állíthatjuk mint **Franck**-kávépótléket. Ez fokozza a kávéital zamatát és illatát, valamint szép, aranyosbarna színét. Ez az, amit a jó kávéitalban szeretünk.

A megbízhatóság ismertetőjele!

